

Arrest

nr. 206 062 van 27 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. DANCET
Filips de Goedelaan 11
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 28 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 31 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat F. DANCET, en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 13 november 2015 België is binnengekomen, diende op 26 november 2015 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 31 januari 2018 nam de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die verzoeker bij aangetekende brief van 31 januari 2018 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 26/11/2015
Overdracht CGVS: 23/02/2016*

In het kader van uw asielaanvraag werd u door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) gehoord op 27 november 2017 van 9 uur tot 13.20 uur. U werd bijgestaan door een tolk die het Pasjtoe machtig is. Uw advocaat, meester DANCET Fauve, was aanwezig gedurende het gehele gehoor.

A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U bent van Pasjtoense afkomst, behoort tot de Orikhelstam en bent ongeveer 23 jaar geleden geboren in het dorp Altamur in het district Pul-e-Alam in de provincie Logar. U ging 23 à 25 dagen naar school en kunt lezen noch schrijven.

Uw oom langs vaderskant O. K. is lid van de taliban. Anderhalf of twee jaar na de dood van uw vader kwam O. K. bij u thuis om u te rekruteren en wraak te nemen op de overheid, die volgens hem verantwoordelijk was voor de dood van uw vader. U ging niet mee en uw oom sloeg u zo hard dat hij uw hand brak. Ongeveer vijf maanden lang liet uw oom u met rust om dan terug te komen en u opnieuw te trachten te overtuigen mee te gaan met hem. Ongeveer elf maanden of een jaar later kwam O. K. een derde keer bij u om u mee te nemen. Hij sloeg u, schopte u en nam u mee op zijn motorfiets. U sprong onderweg van de motorfiets en brak daarbij uw arm. U rende naar de moskee waar enkele oudere mensen stonden hetgeen uw oom afschrikte waardoor hij zijn achtervolging staakte. De oudere A. M. verzorgde u en bracht u de volgende ochtend naar het huis van uw zus. U bleef nog een week of twee weken om uw arm te laten genezen, tot u van uw schoonbroer hoorde dat O. K. terug in het dorp kwam. U regelde snel uw vlucht en de volgende avond vertrok u. Bij uw vertrek zei uw zus u dat het uw oom O. K. was die uw vader had gedood.

Na uw vertrek werden uw twee jongere broers meegenomen door uw oom O. K.

U vertrok de zevende maand van het jaar 1394 Afghaanse kalender (ongeveer september-oktober 2015 Gregoriaanse kalender) om via Iran, Turkije, Bulgarije, Servië, Hongarije en Duitsland ongeveer twee maanden later op 13 november 2015 in België aan te komen en er op 26 november 2015 asiel aan te vragen.

U vreest om bij terugkeer genomen te zullen worden door uw oom O. K.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u uw originele taskara neer, alsook een kopie van de taskara van uw vader, een kopie van de taskara van uw grootvader en de omslag waarin deze documenten naar België werden gestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (zie gehoorverslag CGVS dd. 27/11/17, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Altamur, gelegen in het district Pul-e-Alam in de provincie Logar. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden.

Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u geen zicht biedt op uw scholingsgraad, uw familiaal netwerk, de inkomsten van uw familie en uw verblijfplaatsen in Afghanistan voor uw vertrek.

Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde scholingsgraad. U beweert tijdens uw gehoor bij het CGVS dat u 23 à 25 dagen naar school bent gegaan en kunt lezen noch schrijven (CGVS, p. 6). Hier moeten ernstige vraagtekens bij gesteld worden. Het is namelijk hoogst opmerkelijk dat uw taskara, opgesteld in het jaar 1389 Afghaanse kalender (2010 Gregoriaanse kalender), expliciet vermeldt dat u op dat moment student was van de zesde graad. U geeft zelf ook aan dat u geïnteresseerd was om naar school te gaan en uw vader uiteindelijk overtuigde om u in te schrijven (CGVS, p. 6, 30). U was toen reeds zeventien jaar, zegt u (CGVS, p. 6). U beweert dat u zich direct kon inschrijven in de zesde graad omdat uw vader de directeur kende (CGVS, p. 29). Ook dit is weinig geloofwaardig. U beweert namelijk dat u kunt lezen noch schrijven, dat u dan direct zou kunnen beginnen aan de zesde graad, bij vooral elf- tot twaalfjarigen die op vijf- of zesjarige leeftijd de eerste graad zullen hebben aangevat, is niet geloofwaardig. Bovendien schetst u het schoolgebeuren in uw regio ook niet correct in. U verklaart dat mensen in Altamur maar tot de zesde graad naar school kunnen gaan, erna volgroeid zijn en meegenomen worden door de taliban (CGVS, p. 10). U zegt expliciet dat er geen secundaire scholen zijn in de Altamurregio (CGVS, p. 10). Nochtans blijkt uit objectieve informatie toegevoegd aan uw dossier dat er de afgelopen presidentsverkiezingen van 2014 in Altamur net als in 2009 een stembureau werd geïnstalleerd in de secundaire school van Altamur. Ook is de reden waarom u niet naar school ging niet geloofwaardig. U beweert namelijk dat u thuis moest blijven om huishoudelijk werk te verrichten omdat uw moeder ziek was (CGVS, p. 6), hetgeen om verschillende redenen niet kan overtuigen. Enerzijds is het onduidelijk waarom u later op uw zeventien jaar, op het moment dat u bijna volgroeid bent en dus meer voor een huishouden zou kunnen betekenen dan een jongeling, ineens wel naar school zou kunnen gaan als u eerder niet kon gaan wegens de nood aan huishoudelijk werk en hulp voor uw moeder (CGVS, p. 6, 30). Anderzijds slaagt u er niet in een geloofwaardig beeld te schetsen over wat u dan wel deed in de plaats van naar school te gaan. U verkleint uw leefwereld enorm en verklaart dat u nooit meehielp op de landbouwgronden maar enkel thee en eten naar uw vader en schoonbroer bracht (CGVS, p. 6), dat u nooit naar buiten ging om boodschappen te doen (CGVS, p. 8), en dat u nooit meeding met uw vader wanneer hij zaken ging verkopen op markten (CGVS, p. 15). Dat u als oudste zoon van het gezin niet naar school ging, noch hielp op het veld, noch buitenkwam voor boodschappen of om goederen te verkopen is weinig geloofwaardig in de Afghaanse context. Dit alles komt des te meer naar voor wanneer gepolst wordt naar de manier waarop uw familie inkomsten vergaarde. U verklaart dat uw schoonbroer F. R. samen met uw vader op de vier jeribs land werkte toen uw vader nog in leven was (CGVS, p. 5). Hierbij is het reeds vreemd dat uw taak beperkt was tot het brengen van eten en thee naar het veld (CGVS, p. 6) terwijl uw schoonbroer wel diende te helpen en u niet eens naar school ging. Nog vreemder echter is uw bewering dat u ook na het overlijden van uw vader nog steeds niets deed (CGVS, p. 9). Het is niet geloofwaardig dat u nog altijd niets deed van activiteit om een inkomen te vergaren terwijl uw jongere broers slechts vijf en negen jaar oud waren en uw beide ouders waren omgekomen (CGVS, p. 7) en u op dat moment bijna volwassen was. Uw verklaring dat u gewoon niets deed en thuis zat, is zoals eerder benadrukt uiterst ongeloofwaardig in de overlevingscultuur die de Afghaanse zo kenmerkt. U verklaart uiteindelijk dat het F. R. was die als enige instond voor het inkomen van uw familie (CGVS, p. 26). F. R. zou gewerkt hebben als kok in de provinciehoofdstad. Toch weet u niet voor wie hij dit werk precies uitvoerde (CGVS, p. 26). Dat u zelf de vijf jaar na de dood van uw ouders niets deed van werk verklaart u door te zeggen dat uw arm twee keer gebroken werd op drie jaar tijd (CGVS, p. 26). Los van de geloofwaardigheid van de armbreuken zelf en de eventuele onmogelijkheid daardoor om te werken, moet opgemerkt worden dat u beweert dat u de eerste keer uw arm brak pas anderhalf à twee jaar na de dood van uw vader (CGVS, p. 28). Uw beweerde armbreuken bieden met andere woorden geen verklaring voor het feit dat u het eerste anderhalf à twee jaar na het overlijden van uw vader absoluut niets uitvoerde om het gezin te onderhouden net zomin als de ziekte van uw moeder een verklaring is voor het feit dat u niet naar school zou gegaan zijn.

Voorts slaagt u er niet in om duidelijkheid te verschaffen over hoe u het geld verwierf om uw reis naar Europa te financieren. U zegt niet te weten hoeveel het was en vanwaar uw schoonbroer F. het kreeg (CGVS, p. 11). Nochtans beweerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog "Hij had land en heeft dit verkocht" (vragenlijst CGVS dd. 5 februari 2016, p. 2). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zegt u echter dat u zich niet herinnert iets dergelijk te hebben gezegd (CGVS, p. 12). U beweert vervolgens dat O. K. een madrassa wilde bouwen op jullie stuk land en dat dit de oorzaak zou zijn geweest voor het conflict tussen hem en uw vader (CGVS, p. 24) maar dat u er niets over weet en uw zus u dit vertelde (CGVS, p. 11). Het is weinig geloofwaardig dat u, de oudste zoon van het gezin en op het moment van uw vertrek ongeveer 21 jaar oud, niet weet hoeveel uw reis kostte, waar het geld vandaan kwam en wat er concreet met de familiegronden gebeurde na het overlijden van uw vader, of ging gebeuren. Door daarbovenop uw eerdere verklaringen bij de DVZ hieromtrent te ontkennen, biedt u wederom geen zicht op uw werkelijke financiële toestand.

Hetzelfde geldt voor uw familiale situatie. Zowel over uw vader als over uw oom O. K. zijn uw verklaringen bijzonder vaag en ontoereikend. U verklaart dat uw oom elke vijf maanden, tien maanden, jaar of anderhalf jaar naar uw huis kwam en soms in de gastenkamer verbleef (CGVS, p. 24). Deze oom met banden bij de taliban zou de directe oorzaak zijn van uw vrees voor vervolging en daarop volgende vlucht uit Afghanistan (CGVS, p. 21). U beperkt uw eigen leefwereld daarenboven door te stellen dat u enkel uw vader en uw oom zag maar niet de rest van uw familie (CGVS, p. 22). Daarom mag zeker verwacht worden dat u enigszins op de hoogte bent van uw ooms acties, levensomstandigheden en beweegredenen. Toch bent u enorm vaag over de manier waarop uw oom bij de taliban ging en beweert u simpelweg dat dit reeds sinds zijn kindertijd zo was (CGVS, p. 22). U weet evenmin waarom uw oom bij de taliban ging (CGVS, p. 23) en de rest van uw familie zou hier geen gedachten bij gehad hebben (CGVS, p. 23). Verder weet u niet of uw oom betaald werd door de taliban (CGVS, p. 23), noch waar hij woonde (CGVS, p. 23), en bij welke groep van de taliban of leden van de taliban hij actief was (CGVS, p. 23, 24). Nog frappanter is het feit dat u niet weet bij welke activiteiten uw oom betrokken was. Gevraagd hiernaar antwoordt u immers vaagweg: "Mensen met dwang nemen, vesten over mensen trekken, scholen en bruggen vernietigen." (CGVS, p. 24) om vervolgens geen enkel concreet voorbeeld te kunnen geven hiervan (CGVS, p. 24). Bovendien overstijgt ook uw bewering dat uw ooms enige slogan was dat ze de Jihad doen en de ongelovigen niet toelaten de algemeenheid niet (CGVS, p. 24). Dit alles kan dan ook niet overtuigen. In de Afghaanse context is het niet geloofwaardig dat u als oudste zoon helemaal niet op de hoogte zou zijn van uw ooms leven, achtergrond en activiteiten in de regio waar uw familie woonde. Zoals eerder vermeld wordt dit versterkt daar hij de directe reden zou zijn van uw vaders dood, van uw eigen problemen en van uw vertrek uit Afghanistan.

Ook over het overlijden van uw eigen vader blijven uw verklaringen enorm oppervlakkig, waardoor u er niet in geslaagd bent diens dood aannemelijk te maken. U beweert dat u pas de dag na uw vertrek uit Afghanistan te weten kwam van uw zus dat uw oom uw vader gedood had (CGVS, p. 24). Dit is om verschillende redenen niet geloofwaardig. Het is weinig geloofwaardig dat u als oudste zoon van het gezin, volgens uw eigen verklaringen op dat moment 16, 17 of 18 jaar oud (CGVS, p. 6, 21, 29) niet op de hoogte was van wat er gebeurd was, terwijl uw zus dit wel zou geweten hebben (CGVS, p. 24). U wist zelfs niet waarom uw oom jullie land confisqueerde (CGVS, p. 9) terwijl hij dit pas deed anderhalf jaar na de dood van uw vader, toen u dus ongeveer 17 à 19 jaar oud was. Ook is het niet ernstig dat uw zus u niet vroeger op de hoogte zou hebben gebracht van de manier waarop uw vader echt overleden is in de jaren volgend op het overlijden, zeker aangezien u verklaart dat uw oom u aanspoorde om wraak te nemen op de overheid (CGVS, p. 21) en het aldus wel degelijk belangrijk was dat u op de hoogte was van het feit dat hij het was die uw vader gedood had. U geeft namelijk zelf aan dat uw zus reeds ten tijde van de begrafenis wist dat het uw oom was die uw vader had gedood (CGVS, p. 25). Waarom zij wachtte om deze informatie door te geven tot een dag na uw vertrek uit Afghanistan, is een raadsel. Op de vraag hoe zij wist dat uw oom de moordenaar van uw vader was, kunt u evenmin een geloofwaardig antwoord bieden (CGVS, p. 25). Dat uw zus alles wist omdat ze veel met uw vader praatte, is geen afdoende verklaring hoe zij dan te weten zou zijn gekomen wie diezelfde vader vermoord had. Tot slot geeft u aan dat uw oom O. K. niet aanwezig was op de begrafenis van uw vader (CGVS, p. 25). U zegt zelf dat hij niet kwam omdat ze altijd vochten en hij zijn eigen broer gedood had (CGVS, p. 25). Dit is vanzelfsprekend geen verklaring voor het feit dat u zich op dat moment geen vragen stelde bij de afwezigheid van uw oom op de begrafenis van zijn eigen broer, die hij – ondanks de disputen – toch nog af en toe zag en waar hij nog nachten doorbracht in diens gastenkamer (CGVS, p. 24).

Door bovenstaande vage, gebrekkige en ongeloofwaardige verklaringen over uw eigen profiel, uw familieleden en de inkomsten van uw familie biedt u geen zicht op uw familiaal netwerk in Afghanistan en uw concrete levenssituatie alvorens naar België te komen.

Bovenstaande conclusie wordt versterkt doordat ook uw kennis over de regio waar u uw hele leven in Afghanistan doorbracht en over de belangrijke gebeurtenissen en incidenten aldaar beperkt blijkt te zijn. U kent weliswaar de naam van enkele dorpen in de directe omgeving van Altamur (CGVS, p. 11, 15, 18) maar vreemd genoeg lijkt deze kennis te stoppen bij de grenzen van uw district. Over het district Charkh bijvoorbeeld dat op enkele kilometer afstand van uw dorp ligt, kunt u geen enkel dorp opnoemen dat daar gelegen is (CGVS, p. 4). Vreemd is zelfs dat u nog nooit van de plaatsnaam Dabar heeft gehoord, nochtans een groot gebied van Charkh dat grenst aan uw district, rechtstreeks verbonden is met Altamur en verschillende gelijknamige subdorpen telt (CGVS, p. 4). Dichter bij huis beweert u uitdrukkelijk dat er in Altamur geen nieuwe schoolgebouwen werden gebouwd toen u er was (CGVS, p. 10, 21) terwijl uit objectieve informatie blijkt dat er wel degelijk een universiteitsgebouw werd gebouwd in Altamur. Dit is des te opmerkelijker daar de bouw van dit nieuwe universiteitsgebouw gepaard ging met controversen en protest begin 2015, maanden voor uw verklaarde vertrek uit Altamur (CGVS, p. 11). Dat u in een dorp van volgens uw verklaringen ongeveer 40 à 50 huizen niet op de hoogte bent van dit nieuwe gebouw noch de controversen eromheen, is opnieuw hoogst opmerkelijk.

Ook wanneer u gevraagd wordt naar de grote stammen van Logar tast u enigszins in het duister. U vermeldt weliswaar enkele dorpsnamen dichtbij uw dorp (CGVS, p. 12), alsook de grotere stam Ahmadzai. Pas nadat het CGVS de Stanekzaistam vermeldt, lijkt u ook deze te kennen hoewel u niet weet waar ze leven (CGVS, p. 13). Na herhaaldelijk aandringen van het CGVS slaagt u er niet in ook maar één andere grote stam op te noemen (CGVS, p. 13), terwijl de objectieve informatie in het dossier aantoont dat uw provincie toch wel meerdere grotere stammen herbergt. Dat u amper stammen kunt geven die woonachtig zijn in uw provincie, en de grote stammen die u na aandringen wel aangeeft te kennen niet kunt situeren, terwijl u verklaart er heel uw leven te hebben gewoond, is zeer opmerkelijk, gezien het belang van stammen in de Afghaanse samenleving.

De hulporganisatie PRT, nochtans enorm actief in de provincie Logar sinds Karzai aan de macht kwam, kent u evenmin. U haalt zelfs aan dat buitenlandse organisaties niet in de buurt zouden kunnen komen omdat het er veel te gevaarlijk is (CGVS, p. 17). Uw onwetendheid hierover spreekt boekdelen over uw ongeloofwaardig verblijf in Logar. De Tsjechische PRT-eenheid in Pul-e-Alam en in Logar in het algemeen heeft namelijk jarenlang na de val van de Taliban tal van werken en projecten uitgevoerd ter ondersteuning van de plaatselijke bevolking. Geconfronteerd met de woorden 'Tsjechen' of 'Tsjechische mensen' zegt u zelfs deze niet te begrijpen. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, is enorm frappant.

Hoewel u verder enkele namen herkent van belangrijke persoonlijkheden van de provincie Logar (CGVS, p. 17, 18, 20) is het opvallend dat u behalve de naam weinig tot niets over hen kunt zeggen. De lokale krijgshoofd Farhad Akbari herkent u niet op foto (CGVS, p. 17, bijlage), noch heeft u ook maar enige info over hem behalve het feit dat hij eens tegen de Taliban zou gevochten hebben (CGVS, p. 17). Nochtans verzamelde deze voormalige bouwondernemer eigenhandig manschappen rond zich om samen de wapens op te nemen tegen de Taliban, in Pul-e-Alam. Net voor uw vertrek werd hij gearresteerd, hetgeen u niet blijkt te weten. Dat u over deze persoon amper een begin van informatie kunt geven is tekenend. Voorts weet u over Hasibullah Stanekzai dat hij parlements lid is maar weet u absoluut niets anders van hem, ook niet van waar hij afkomstig is (CGVS, p. 17). Qari Munir acht u eerst een commandant bij de lokale politie om dit correct te veranderen naar Talibancommandant (CGVS, p. 20). Vanwaar hij afkomstig is of wat hij deed, kunt u opnieuw niet zeggen (CGVS, p. 20). U vermeldt wel enkele namen van Talibancommandanten die actief zouden zijn in Logar maar zegt niet op de hoogte te zijn van hun operaties of activiteiten (CGVS, p. 19). Enkel een aanslag op de Shankbasis waarbij 23 of 33 Afghaanse soldaten zouden zijn omgekomen, haalt u aan (CGVS, p. 18-19). Wanneer u uiteindelijk carte blanche gegeven wordt om bekende personen uit uw regio te geven, komt u niet verder dan te stellen dat president Ashraf Ghani en de cricketspeler Nabi Isakhel van de provincie Logar afkomstig zijn (CGVS, p. 18). Gevraagd naar de naam van een lokale politiecommandant slaagt u er niet in spontaan een te geven (CGVS, p. 20). Pas wanneer u door het CGVS wordt geconfronteerd met de naam van Sabz Ali, herkent u deze politiecommandant en kunt u kwijt dat hij werd gedood bij een aanslag in de provinciehoofdstad (CGVS, p. 20). Los van het feit dat u zijn naam pas kon zeggen nadat het CGVS u er aan herinnerde, weet u niet wie hem vermoordde en schat u dat dit incident bovendien verkeerdelijk drie of vier jaar voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvond, hoewel u toegeeft het eigenlijk niet te weten (CGVS, p. 20). Dat u zo weinig weet over de aanslag op de belangrijkste politiecommandant van de provinciehoofdstad Pul-e-Alam, uitgevoerd door zijn eigen neef nog geen jaar voor uw vertrek uit Afghanistan, doet opnieuw sterk twifelen aan uw beweerd verblijf. De vaststelling dat u bepaalde belangrijke personaliteiten niet kent en amper informatie kunt aanbrengen bij degenen die u wel kent, doet vermoeden dat de kennis die u wel etaleert ingestudeerd is.

Van niemand die heel zijn leven op dezelfde plaats heeft gewoond, mag worden verwacht dat die meer informatie kan aanbrengen over de belangrijke figuren die zijn regio kleur geven.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Pul-e-Alam gelegen in de provincie Logar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat voor uw komst naar België in Pul-e-Alam heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 27/11/2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten (CGVS, p. 2). U werd in de loop van het gehoor en op het einde van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden levenssituatie Afghanistan (CGVS, p. 7, 9 en 29). Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 7 en 9).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken.

Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De informatie waarop het CGVS zich beroept werd toegevoegd aan het administratieve dossier.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Over de taskara's moet worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Uw taskara werd eveneens aangehaald om incoherenties aan te tonen in uw verklaringen. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afgaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afgaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afgaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De taskara van uw vader en van uw grootvader betreffen bovendien louter kopieën, waardoor de echtheid niet kan worden nagegaan. Bovendien zeggen deze documenten niets over uw verblijfplaatsen de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. De omslag wijst er enkel op dat de documenten vanuit Kaboel werden verstuurd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker voert in rechte aan als volgt:

“II.1. Schending artikel 48/3 Vreemdelingenwet – artikel 1 § 1 Vluchtelingenverdrag – artikel 1 tot 3 wet motivering bestuurshandelingen – schending motiveringsplicht

a. Zoals voorzegt, heeft verzoeker zeer weinig educatie gehad. Hij is in totaal maar 23 à 25 dagen naar school geweest en kan aldus amper lezen en schrijven. Het één en ander verklaart dan ook zijn beperkte (algemene) kennis.

Anders dan gesuggereerd door de Commissaris-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen in de beroepen beslissing is het allerm minst zo dat verzoeker zijn leefwereld i.k.v. diens asielaanvraag, bewust zou hebben verkleind in de hoop om het CGVS daarmee te misleiden. Verzoekers' leefwereld was effectief zeer beperkt en hij heeft op elk van de vragen naar waarheid en kennis geantwoord.

Het klopt dat verzoeker slechts in beperkte mate kon antwoorden op vele van de vragen van de interviewer bij het CGVS. Verkeerdelijk heeft de Commissaris-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen hieraan ongeloof verbonden i.p.v. erkenning dat verzoeker inderdaad weinig educatie heeft genoten.

Er werd verzoeker dan ook volledig ten onrechte een gebrek aan medewerking verweten.

b. Zo oordeelde de Commissaris-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen ten onrechte dat geen geloof kan gehecht worden aan het verblijf van verzoeker in Altamur, gelegen in het district Pul-e-Alam in de provincie Logar en dat verzoeker geen zicht biedt op diens scholingsgraad, familiaal netwerk, inkomsten van familie en verblijfplaatsen in Afghanistan voor zijn vertrek.

Verzoeker heeft gedurende zijn volledige jeugd amper Altamur verlaten. Hij was dag in dag uit thuis of in de omgeving van diens huis te vinden. Hij is zelfs maar maximaal een handvol keer naar het provinciecentrum Pul-i-Alam geweest (waarvan de laatste maal om er een Taskara te halen om naar school te kunnen gaan).

Verzoeker heeft effectief een zeer lage scholingsgraad, gedurende diens volledige jeugd is hij immers slechts 23 à 25 dagen naar school (6de klas) geweest toen hij 17 jaar oud was. De overige kennis die hij heeft (bijvoorbeeld beperkte kennis van het Dari), heeft hij thuis geleerd van diens moeder en vader.

Omtrent diens familiaal netwerk verklaarde hij één oudere zus en twee jongere broers (jongste: W. K. en de andere I.) te hebben en daarnaast ook één oom langs vaderszijde, O. K., die nadat hij zich aansloot bij de Taliban een andere naam nam voor zichzelf, met name M. T. Hij verklaarde tevens geen ooms te hebben langs diens moederszijde en dat hij zijn grootvader nooit gekend heeft (was reeds overleden voor zijn geboorte).

Verzoeker had helemaal niet de intentie om vaag te zijn in diens verklaringen betreffende zijn oom; O. K. Gezien hij echter van zijn vader niet rechtstreeks met hem mocht praten, en er na diens komst thuis ook niet over hem gepraat werd (althans niet met verzoeker erbij) weet hij niet zoveel. Verzoeker herinnert zich wel dat zijn oom jonger was dan zijn vader en steeds een zeer lange baard had en gekleed ging als een mawlawi : sobere kleren en witte grote sjaal rond het hoofd. Verzoeker vermoed overigens dat zijn oom commandant was bij de Taliban, want telkens hij kwam had hij meerdere andere Taliban bij zich. Daarnaast vermoed verzoeker dat zijn oom geen vaste woonplaats had, doch zich net als vele en met de andere Taliban verschool in de bergen.

Anders dan gesuggereerd door het CGVS in de beroepen beslissing was het normaal dat niet verzoeker, doch wel diens zus, veel beter op de hoogte was van alles dan hijzelf, zij en niet hij was immers het oudste kind van het gezin (zij is ongeveer 7 jaar ouder dan hem).

Omtrent het inkomen van zijn familie verklaarde hij dat zijn vader en later ook zijn schoonbroer (F. R., echtgenoot van zijn zus) werkten op de landbouwgronden van de familie.

Hij verklaarde daarbij overigens zeer duidelijk wat gecultiveerd werd (tarwe, ajuin, aardappelen maïs , tomaten en spinazie), in welke periode van het jaar wat gecultiveerd werd en wat er met de gewassen diende te gebeuren alvorens ze verkocht konden worden.

Omtrent diens eigen activiteiten verklaarde hij dat hij eten en drinken bracht naar diens vader (en schoonbroer) op het veld en ook dat hij hielp bij het aanbrengen van meststoffen. Voor het overige (zo stelde hij) hielp hij zijn moeder bij de huishoudelijke taken: koken, gewassen kleren ophangen, het huis veegen en kuisen.

Verzoeker deed inderdaad niet de boodschappen, die werden (1 x om de twee weken) gedaan door zijn vader. De markt was ver gelegen van hun woning en het was aldaar de gewoonte dat de man (en dus niet de vrouw of kinderen) naar de markt gingen. Vrouwen gaan er enkel naar de stad om naar het hospitaal of de dokter het gaan, of heel uitzonderlijk (éénmaal per jaar) om kleren te kopen. Wat verzoeker wel deed was af en toe (met of zonder diens moeder) zaken kopen of ruilen met burens, bv. eigen gekweekte groenten voor eieren.

Daarnaast ging verzoeker ook niet naar het provinciecentrum of Gardez om de gecultiveerde producten te verkopen. Meestal kwamen er mensen van het provinciecentrum of Gardez om te producten te kopen en te halen. De vader van verzoeker had hun nummer en hij belde hen op wanneer de producten klaar waren. Het gebeurde soms ook dat een koper al kwam toen product nog op het veld stond. Enkel als er zeer uitzonderlijk iets over was ging zijn vader naar het provinciecentrum of Gardez om het daar te verkopen.

c. Verzoeker heeft inderdaad een zeer beperkte kennis betreffende diens regio en belangrijke persoonlijkheden van diens provincie Logar.

Dat hij geen kennis geeft van dorpsnamen in het naburige district Charkh en de grote stammen van Logar, dient verklaart door het feit dat hij zijn ganse leven (vóór diens vlucht naar Europa) zijn district Pel-e-Alam nooit verlaten heeft en hij inderdaad een slechts zeer weinig scholing heeft genoten.

Wat betreft het in 2015 gebouwde universiteitsgebouw : Deze werd volgens de informatie gevoegd in het administratief dossier gebouwd in Pul-i-Alam, de provinciale hoofdstad. De afstand tussen Pul-i-Alam (het provinciaal centrum) en Altamur (alwaar verzoeker woonde) is bijna 25 kilometer. Gezien verzoeker zijn dorp amper verliet en slechts een enkele keren in Pul-i-Alam was (waarvan de laatste keer enkele jaren vóór de bouw van de universiteit toen hij er om een Taskara ging), kan het niet zo zeer verwonderen dat hij hier effectief niet van af wist.

Verzoeker wist effectief af van het bestaan de secundaire school Altamur College in Noorgheil en heeft deze naam ook effectief gegeven aan de vertaler-tolk tijdens het verhoor. Deze heeft deze naam echter blijkbaar niet doorgegeven....

Wat betreft de namen van de grote stammen, dient opgemerkt dat de vragen hem dienaangaande in het Dari gesteld werden, een taal waarvan hij verklaarde slechts een zeer beperkte kennis te hebben.

Ook verzoekers' beperkte kennis van namen en activiteiten van belangrijke persoonlijkheden in de Provincie kan verklaard worden door diens beperkte scholingsgraad.

Het één en ander wil allerminst zeggen dat de door hem geëtaleerde kennis ingestudeerd werd.

Overigens:

- Anders dan geformuleerd in de beroepen beslissing van het CGVS, verklaarde verzoeker effectief over F. A. dat hij mensen verzamelde om op te komen tegen de Taliban in de provinciehoofdsom (zie CGVS pg.17).

- Anders dan geformuleerd in de beroepen beslissing van het CGVS, sprak verzoeker tijdens zijn verhoor effectief van één specifieke operatie of activiteit, geclaimd door de drie Talibancommandanten, meer bepaald een aanslag met een dyna in de 'Shank' basis / de Amerikaanse basis (zie CGVS pg. 19).

- En, nadat verzoeker tijdens diens verhoor carte blanche werd gegeven om een aantal bekende personen uit diens regio op te sommen en hij de namen van de president Ashraf Ghani en de cricketspeler Nabi Isakhel opsomde, stelde de interviewer dat dit voldoende was....

d. Het klopt tot slot ook niet dat de documenten die door verzoeker werden neergelegd zijn verhaal niet kunnen staven. Immers, op de omslag (waarin de documenten werden verstuurd) staat bij afzendadres het adres van het wisselkantoor alwaar verzoekers' schoonbroer F. R. werkte, gelegen in het provinciaal centrum Pul-i-Alam en de naam van diens werkgever.

Dit toont aan dat verzoeker voor diens vertrek effectief woonde te Altamur, in het district Pul-e-Alam van de provincie Logar en aldus niet, zoals verkeerdelijk gesuggereerd door de Commissaris-Generaal voor Vluchtelingen en Staatlozen, elders in Afghanistan was gaan wonen (alwaar hij wél veilig zou geweest zijn – hetgeen overigens betwistbaar is).

Onder stuk 4 voegt verzoeker een artikel van het 'Afghanistan Analyst Netwerk' dd. 15.12.2014 waaruit blijkt dat de provincie Logar (alleszins op ogenblik van verzoekers' vertrek) één van de meest onveilige provincies was van Afghanistan.

e. Gelet op het voorgaande vordert verzoeker, in hoofd orde, hem de vluchtelingenstatus te verlenen.

II.2. Ondergeschied: Schending artikel 48/4 Vreemdelingenwet – artikel 1 § 1 Vluchtelingenverdrag – artikel 1 tot 3 wet motivering bestuurshandelingen – schending motiveringsplicht

a. In de beroepen beslissing wordt de afwijzing van de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus al te pover gemotiveerd.

Immers, artikel 48/4 § 2 c) van de Vreemdelingenwet beoogt inderdaad de bescherming te bieden in de (uitzonderlijke) situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

b. Anders dan voorgehouden door de Commissaris-Generaal over de Vluchtelingen en Staatlozen toont verzoeker wel degelijk aan dat hij vóór diens komst naar België níet verhuisd is binnen Afghanistan, dan wel daarbuiten, of met name van diens geboortedorp Altamur, in het district Pul-e-Alam van de provincie Logar naar een 'regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is, of als asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen' (zie supra).

c. Overigens doet het één en ander op heden weinig ter zake, gezien de bedreiging van de Taliban in Afghanistan (over het algemeen) op heden zeer groot is én dit overigens reeds sinds de buitenlandse gevechtstropen het land hebben verlaten in 2014.

Verzoeker voegt onder stuk 5 een aantal recente krantenartikelen betreffende het geweld in Afghanistan, waaruit blijkt dat :

□ Volgens cijfers van de Verenigde Naties, in 2017 bijna 3500 burgers om het leven gekomen zijn door geweld in Afghanistan én meer de 7000 burgers gewond raakten (waarvan de zwaarste aanslag plaatsvond eind mei in de hoofdstad Kabul);

□ Volgens een rapport van de BBC, opgesteld eind 2017, 14 districten in Afghanistan (4 %) volledig onder controle van de Taliban zijn en dat in 263 andere districten (66%) de groep een "actieve en open fysieke aanwezigheid heeft". Over de overige 122 districten staat in het rapport van de BBC dat "deze gebieden zijn ingeschaald als onder regeringscontrole maar dat dit allerminst betekent dat ze vrij zijn van geweld".

Onder stuk 6 voegt verzoeker een rapport van Amnesty International uit 2017, waaruit tevens blijkt dat het Afghanen nergens veilig zijn in Afghanistan, ook niet in de hoofdstad Kabul.

Besluit: verzoeker zou bij gedwongen terugkeer naar Afghanistan over het ganse land onderhevig zijn van aan een ernstig risico op schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) Vreemdelingenwet (en dit los van de risico voortvloeiende uit het voormelde asielrelaas).

d. Gelet op het voorgaande, vordert verzoeker ondergeschikt aan Uw raad om de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.”

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegt verzoeker volgende documenten bij het verzoekschrift:

- arbeidscontract van 13 december 2017 met de EBVBA “*Spiritual Solutions India*” en twee loonfiches (stuk 3);
- een artikel “*The Empty Streets of Mohammad Agha: Logar’s struggle against the Taleban*” van 15 december 2014 van afghanistan-analysts.org (stuk 4);
- vier persberichten van 2018 over het geweld in Afghanistan (stuk 5);
- rapport “*Forced Back to Danger. Asylum-Seekers Returned from Europe to Afghanistan*” van 2017 Amnesty International (stuk 6).

2.2. De Raad beoordeelt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Door de devolutieve kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. Aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal de bestreden beslissing heeft gesteund.

2.3. Wat de vluchtelingenstatus betreft, volhardt verzoeker in zijn verklaringen dat (i) hij een lage scholingsgraad heeft, (ii) een oudere zus en twee jongere broers heeft en een oom aan moederszijde, O.K., (iii) niet veel weet over zijn oom O.K., (iv) zijn oudere zus beter op de hoogte was van alles, (v) zijn vader en later zijn schoonbroer werkten op landbouwgronden van de familie, (vi) hij enkel wat huishoudelijke taken heeft uitgevoerd en daarmee zijn moeder hielp, (vii) hij echter geen boodschappen deed, (viii) hij ook geen goederen verkocht in het provinciecentrum. Wat zijn eigen profiel, zijn familiaal netwerk, en de inkomsten van zijn familie betreft, ontkent verzoeker aldus louter de vaststellingen in de bestreden beslissing zonder deze te weerleggen. De Raad acht deze motieven correct en pertinent. Deze vinden steun in het administratief dossier, zodat deze worden hernomen:

“Vooreerst kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde scholingsgraad. U beweert tijdens uw gehoor bij het CGVS dat u 23 à 25 dagen naar school bent gegaan en kunt lezen noch schrijven (CGVS, p. 6). Hier moeten ernstige vraagtekens bij gesteld worden. Het is namelijk hoogst opmerkelijk dat uw taskara, opgesteld in het jaar 1389 Afghaanse kalender (2010 Gregoriaanse kalender), expliciet vermeldt dat u op dat moment student was van de zesde graad. U geeft zelf ook aan dat u geïnteresseerd was om naar school te gaan en uw vader uiteindelijk overtuigde om u in te schrijven (CGVS, p. 6, 30). U was toen reeds zeventien jaar, zegt u (CGVS, p. 6). U beweert dat u zich direct kon inschrijven in de zesde graad omdat uw vader de directeur kende (CGVS, p. 29). Ook dit is weinig geloofwaardig. U beweert namelijk dat u kunt lezen noch schrijven, dat u dan direct zou kunnen beginnen aan de zesde graad, bij vooral elf- tot twaalfjarigen die op vijf- of zesjarige leeftijd de eerste graad zullen hebben aangevat, is niet geloofwaardig. Bovendien schetst u het schoolgebeuren in uw regio ook niet correct in. U verklaart dat mensen in Altamur maar tot de zesde graad naar school kunnen gaan, erna volgroeid zijn en meegenomen worden door de taliban (CGVS, p. 10). U zegt expliciet dat er geen secundaire scholen zijn in de Altamurregio (CGVS, p. 10). Nochtans blijkt uit objectieve informatie toegevoegd aan uw dossier dat er de afgelopen presidentsverkiezingen van 2014 in Altamur net als in 2009 een stembureau werd geïnstalleerd in de secundaire school van Altamur. Ook is de reden waarom u niet naar school ging niet geloofwaardig. U beweert namelijk dat u thuis moest blijven om huishoudelijk werk te verrichten omdat uw moeder ziek was (CGVS, p. 6), hetgeen om verschillende redenen niet kan overtuigen. Enerzijds is het onduidelijk waarom u later op uw zeventien jaar, op het moment dat u bijna volgroeid bent en dus meer voor een huishouden zou kunnen betekenen dan een jongeling, ineens wel naar school zou kunnen gaan als u eerder niet kon gaan wegens de nood aan huishoudelijk werk en hulp voor uw moeder (CGVS, p. 6, 30). Anderzijds slaagt u er niet in een geloofwaardig beeld te schetsen over wat u dan wel deed in de plaats van naar school te gaan.

U verkleint uw leefwereld enorm en verklaart dat u nooit meehielp op de landbouwgronden maar enkel thee en eten naar uw vader en schoonbroer bracht (CGVS, p. 6), dat u nooit naar buiten ging om boodschappen te doen (CGVS, p. 8), en dat u nooit meeding met uw vader wanneer hij zaken ging verkopen op markten (CGVS, p. 15). Dat u als oudste zoon van het gezin niet naar school ging, noch hielp op het veld, noch buitenkwam voor boodschappen of om goederen te verkopen is weinig geloofwaardig in de Afghaanse context. Dit alles komt des te meer naar voor wanneer gepolst wordt naar de manier waarop uw familie inkomsten vergaarde. U verklaart dat uw schoonbroer F. R. samen met uw vader op de vier jeribs land werkte toen uw vader nog in leven was (CGVS, p. 5). Hierbij is het reeds vreemd dat uw taak beperkt was tot het brengen van eten en thee naar het veld (CGVS, p. 6) terwijl uw schoonbroer wel diende te helpen en u niet eens naar school ging. Nog vreemder echter is uw bewering dat u ook na het overlijden van uw vader nog steeds niets deed (CGVS, p. 9). Het is niet geloofwaardig dat u nog altijd niets deed van activiteit om een inkomen te vergaren terwijl uw jongere broers slechts vijf en negen jaar oud waren en uw beide ouders waren omgekomen (CGVS, p. 7) en u op dat moment bijna volwassen was. UW verklaring dat u gewoon niets deed en thuis zat, is zoals eerder benadrukt uiterst ongeloofwaardig in de overlevingscultuur die de Afghaanse zo kenmerkt. U verklaart uiteindelijk dat het F. R. was die als enige instond voor het inkomen van uw familie (CGVS, p. 26). F. R. zou gewerkt hebben als kok in de provinciehoofdstad. Toch weet u niet voor wie hij dit werk precies uitvoerde (CGVS, p. 26). Dat u zelf de vijf jaar na de dood van uw ouders niets deed van werk verklaart u door te zeggen dat uw arm twee keer gebroken werd op drie jaar tijd (CGVS, p. 26). Los van de geloofwaardigheid van de armbreuken zelf en de eventuele onmogelijkheid daardoor om te werken, moet opgemerkt worden dat u beweert dat u de eerste keer uw arm brak pas anderhalf à twee jaar na de dood van uw vader (CGVS, p. 28). Uw beweerde armbreuken bieden met andere woorden geen verklaring voor het feit dat u het eerste anderhalf à twee jaar na het overlijden van uw vader absoluut niets uitvoerde om het gezin te onderhouden net zomin als de ziekte van uw moeder een verklaring is voor het feit dat u niet naar school zou gegaan zijn.

Voorts slaagt u er niet in om duidelijkheid te verschaffen over hoe u het geld verwierf om uw reis naar Europa te financieren. U zegt niet te weten hoeveel het was en vanwaar uw schoonbroer F. het kreeg (CGVS, p. 11). Nochtans beweerde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) nog "Hij had land en heeft dit verkocht" (vragenlijst CGVS dd. 5 februari 2016, p. 2). Geconfronteerd met uw eerdere verklaringen, zegt u echter dat u zich niet herinnert iets dergelijk te hebben gezegd (CGVS, p. 12). U beweert vervolgens dat O. K. een madrasa wilde bouwen op jullie stuk land en dat dit de oorzaak zou zijn geweest voor het conflict tussen hem en uw vader (CGVS, p. 24) maar dat u er niets over weet en uw zus u dit vertelde (CGVS, p. 11). Het is weinig geloofwaardig dat u, de oudste zoon van het gezin en op het moment van uw vertrek ongeveer 21 jaar oud, niet weet hoeveel uw reis kostte, waar het geld vandaan kwam en wat er concreet met de familiegronden gebeurde na het overlijden van uw vader, of ging gebeuren. Door daarbovenop uw eerdere verklaringen bij de DVZ hieromtrent te ontkennen, biedt u wederom geen zicht op uw werkelijke financiële toestand.

Hetzelfde geldt voor uw familiale situatie. Zowel over uw vader als over uw oom O. K. zijn uw verklaringen bijzonder vaag en ontoereikend. U verklaart dat uw oom elke vijf maanden, tien maanden, jaar of anderhalf jaar naar uw huis kwam en soms in de gastenkamer verbleef (CGVS, p. 24). Deze oom met banden bij de taliban zou de directe oorzaak zijn van uw vrees voor vervolging en daarop volgende vlucht uit Afghanistan (CGVS, p. 21). U beperkt uw eigen leefwereld daarenboven door te stellen dat u enkel uw vader en uw oom zag maar niet de rest van uw familie (CGVS, p. 22). Daarom mag zeker verwacht worden dat u enigszins op de hoogte bent van uw ooms acties, levensomstandigheden en beweegredenen. Toch bent u enorm vaag over de manier waarop uw oom bij de taliban ging en beweert u simpelweg dat dit reeds sinds zijn kindertijd zo was (CGVS, p. 22). U weet evenmin waarom uw oom bij de taliban ging (CGVS, p. 23) en de rest van uw familie zou hier geen gedachtes bij gehad hebben (CGVS, p. 23). Verder weet u niet of uw oom betaald werd door de taliban (CGVS, p. 23), noch waar hij woonde (CGVS, p. 23), en bij welke groep van de taliban of leden van de taliban hij actief was (CGVS, p. 23, 24). Nog frappanter is het feit dat u niet weet bij welke activiteiten uw oom betrokken was. Gevraagd hiernaar antwoordt u immers vaagweg: "Mensen met dwang nemen, vesten over mensen trekken, scholen en bruggen vernietigen." (CGVS, p. 24) om vervolgens geen enkel concreet voorbeeld te kunnen geven hiervan (CGVS, p. 24). Bovendien overstijgt ook uw bewering dat uw ooms enige slogan was dat ze de Jihad doen en de ongelovigen niet toelaten de algemeenheid niet (CGVS, p. 24). Dit alles kan dan ook niet overtuigen. In de Afghaanse context is het niet geloofwaardig dat u als oudste zoon helemaal niet op de hoogte zou zijn van uw ooms leven, achtergrond en activiteiten in de regio waar uw familie woonde. Zoals eerder vermeld wordt dit versterkt door hij de directe reden zou zijn van uw vaders dood, van uw eigen problemen en van uw vertrek uit Afghanistan.

Ook over het overlijden van uw eigen vader blijven uw verklaringen enorm oppervlakkig, waardoor u er niet in geslaagd bent diens dood aannemelijk te maken. U beweert dat u pas de dag na uw vertrek uit Afghanistan te weten kwam van uw zus dat uw oom uw vader gedood had (CGVS, p. 24). Dit is om verschillende redenen niet geloofwaardig. Het is weinig geloofwaardig dat u als oudste zoon van het gezin, volgens uw eigen verklaringen op dat moment 16, 17 of 18 jaar oud (CGVS, p. 6, 21, 29) niet op de hoogte was van wat er gebeurd was, terwijl uw zus dit wel zou geweten hebben (CGVS, p. 24). U wist zelfs niet waarom uw oom jullie land confisqueerde (CGVS, p. 9) terwijl hij dit pas deed anderhalf jaar na de dood van uw vader, toen u dus ongeveer 17 à 19 jaar oud was. Ook is het niet ernstig dat uw zus u niet vroeger op de hoogte zou hebben gebracht van de manier waarop uw vader echt overleden is in de jaren volgend op het overlijden, zeker aangezien u verklaart dat uw oom u aanspoorde om wraak te nemen op de overheid (CGVS, p. 21) en het aldus wel degelijk belangrijk was dat u op de hoogte was van het feit dat hij het was die uw vader gedood had. U geeft namelijk zelf aan dat uw zus reeds ten tijde van de begrafenis wist dat het uw oom was die uw vader had gedood (CGVS, p. 25). Waarom zij wachtte om deze informatie door te geven tot een dag na uw vertrek uit Afghanistan, is een raadsel. Op de vraag hoe zij wist dat uw oom de moordenaar van uw vader was, kunt u evenmin een geloofwaardig antwoord bieden (CGVS, p. 25). Dat uw zus alles wist omdat ze veel met uw vader praatte, is geen afdoende verklaring hoe zij dan te weten zou zijn gekomen wie diezelfde vader vermoord had. Tot slot geeft u aan dat uw oom O. K. niet aanwezig was op de begrafenis van uw vader (CGVS, p. 25). U zegt zelf dat hij niet kwam omdat ze altijd vochten en hij zijn eigen broer gedood had (CGVS, p. 25). Dit is vanzelfsprekend geen verklaring voor het feit dat u zich op dat moment geen vragen stelde bij de afwezigheid van uw oom op de begrafenis van zijn eigen broer, die hij – ondanks de disputen – toch nog af en toe zag en waar hij nog nachten doorbracht in diens gastenkamer (CGVS, p. 24).

Door bovenstaande vage, gebrekkige en ongeloofwaardige verklaringen over uw eigen profiel, uw familieleden en de inkomsten van uw familie biedt u geen zicht op uw familiaal netwerk in Afghanistan en uw concrete levenssituatie alvorens naar België te komen.”

Verder bevestigt verzoeker zijn zeer beperkte kennis van zijn voorgehouden regio van herkomst. Hij meent dat dit kan worden begrepen door zijn beperkte scholing, maar hierboven werd reeds op goede gronden vastgesteld dat deze uitleg niet geloofwaardig is. Hij gaat ook voorbij aan het feit dat in de informatie over de bouw van het universiteitsgebouw wel degelijk wordt gepreciseerd dat dit gebeurde in “Al-Tamor desert”, waar verzoeker zijn hele leven zou hebben gewoond, zodat hij hiervan op de hoogte had moeten zijn. Zijn stelling dat hij afwist van het bestaan van een secundaire school, klemt met de inhoud van het administratief dossier. Verzoeker is niet ernstig om dit gebrek te verbinden aan een probleem met de vertaling tijdens het CGVS-interview, zonder dit enigszins verder te concretiseren. Hij kan in dezelfde zin evenmin worden geloofd dat hij problemen kende met de vragen in het Dari over de namen van grote stammen. Verzoeker laat de motivering over de hulporganisatie PRT ongemoeid. Wat de belangrijke persoonlijkheden in zijn voorgehouden regio van herkomst betreft en de daaraan gerelateerde incidenten betreft, oordeelt de Raad dat verzoekers verklaringen hierover uiterst vaag en algemeen zijn. In het verzoekschrift blijft hij volharden in zijn vage verklaringen, maar dit ondermijnt de motivering van de bestreden beslissing op dit punt niet. Dus neemt de Raad deze motivering over:

“Bovenstaande conclusie wordt versterkt doordat ook uw kennis over de regio waar u uw hele leven in Afghanistan doorbracht en over de belangrijke gebeurtenissen en incidenten aldaar beperkt blijkt te zijn. U kent weliswaar de naam van enkele dorpen in de directe omgeving van Altamur (CGVS, p. 11, 15, 18) maar vreemd genoeg lijkt deze kennis te stoppen bij de grenzen van uw district. Over het district Charkh bijvoorbeeld dat op enkele kilometer afstand van uw dorp ligt, kunt u geen enkel dorp opnoemen dat daar gelegen is (CGVS, p. 4). Vreemd is zelfs dat u nog nooit van de plaatsnaam Dabar heeft gehoord, nochtans een groot gebied van Charkh dat grenst aan uw district, rechtstreeks verbonden is met Altamur en verschillende gelijknamige subdorpen telt (CGVS, p. 4). Dichter bij huis beweert u uitdrukkelijk dat er in Altamur geen nieuwe schoolgebouwen werden gebouwd toen u er was (CGVS, p. 10, 21) terwijl uit objectieve informatie blijkt dat er wel degelijk een universiteitsgebouw werd gebouwd in Altamur. Dit is des te opmerkelijker daar de bouw van dit nieuwe universiteitsgebouw gepaard ging met controversen en protest begin 2015, maanden voor uw verklaarde vertrek uit Altamur (CGVS, p. 11). Dat u in een dorp van volgens uw verklaringen ongeveer 40 à 50 huizen niet op de hoogte bent van dit nieuwe gebouw noch de controversen eromheen, is opnieuw hoogst opmerkelijk.

Ook wanneer u gevraagd wordt naar de grote stammen van Logar tast u enigszins in het duister. U vermeldt weliswaar enkele dorpsnamen dichtbij uw dorp (CGVS, p. 12), alsook de grotere stam Ahmadzai. Pas nadat het CGVS de Stanekzaistam vermeldt, lijkt u ook deze te kennen hoewel u niet weet waar ze leven (CGVS, p. 13).

Na herhaaldelijk aandringen van het CGVS slaagt u er niet in ook maar één andere grote stam op te noemen (CGVS, p. 13), terwijl de objectieve informatie in het dossier aantoont dat uw provincie toch wel meerdere grotere stammen herbergt. Dat u amper stammen kunt geven die woonachtig zijn in uw provincie, en de grote stammen die u na aandringen wel aangeeft te kennen niet kunt situeren, terwijl u verklaart er heel uw leven te hebben gewoond, is zeer opmerkelijk, gezien het belang van stammen in de Afghaanse samenleving.

De hulporganisatie PRT, nochtans enorm actief in de provincie Logar sinds Karzai aan de macht kwam, kent u evenmin. U haalt zelfs aan dat buitenlandse organisaties niet in de buurt zouden kunnen komen omdat het er veel te gevaarlijk is (CGVS, p. 17). Uw onwetendheid hierover spreekt boekdelen over uw ongeloofwaardig verblijf in Logar. De Tsjechische PRT-eenheid in Pul-e-Alam en in Logar in het algemeen heeft namelijk jarenlang na de val van de taliban tal van werken en projecten uitgevoerd ter ondersteuning van de plaatselijke bevolking. Geconfronteerd met de woorden 'Tsjechen' of 'Tsjechische mensen' zegt u zelfs deze niet te begrijpen. Dat u hiervan niet op de hoogte bent, is enorm frappant.

Hoewel u verder enkele namen herkent van belangrijke persoonlijkheden van de provincie Logar (CGVS, p. 17, 18, 20) is het opvallend dat u behalve de naam weinig tot niets over hen kunt zeggen. De lokale krijgshoofd Farhad Akbari herkent u niet op foto (CGVS, p. 17, bijlage), noch heeft u ook maar enige info over hem behalve het feit dat hij eens tegen de taliban zou gevochten hebben (CGVS, p. 17). Nochtans verzamelde deze voormalige bouwondernemer eigenhandig manschappen rond zich om samen de wapens op te nemen tegen de taliban, in Pul-e-Alam. Net voor uw vertrek werd hij gearresteerd, hetgeen u niet blijkt te weten. Dat u over deze persoon amper een begin van informatie kunt geven is tekenend. Voorts weet u over Hasibullah Stanekzai dat hij parlamentslid is maar weet u absoluut niets anders van hem, ook niet van waar hij afkomstig is (CGVS, p. 17). Qari Munir acht u eerst een commandant bij de lokale politie om dit correct te veranderen naar talibancommandant (CGVS, p. 20). Vanwaar hij afkomstig is of wat hij deed, kunt u opnieuw niet zeggen (CGVS, p. 20). U vermeldt wel enkele namen van talibancommandanten die actief zouden zijn in Logar maar zegt niet op de hoogte te zijn van hun operaties of activiteiten (CGVS, p. 19). Enkel een aanslag op de Shankbasis waarbij 23 of 33 Afghaanse soldaten zouden zijn omgekomen, haalt u aan (CGVS, p. 18-19). Wanneer u uiteindelijk carte blanche gegeven wordt om bekende personen uit uw regio te geven, komt u niet verder dan te stellen dat president Ashraf Ghani en de cricketspeler Nabi Isakhel van de provincie Logar afkomstig zijn (CGVS, p. 18). Gevraagd naar de naam van een lokale politiecommandant slaagt u er niet in spontaan een te geven (CGVS, p. 20). Pas wanneer u door het CGVS wordt geconfronteerd met de naam van Sabz Ali, herkent u deze politiecommandant en kunt u kwijt dat hij werd gedood bij een aanslag in de provinciehoofdstad (CGVS, p. 20). Los van het feit dat u zijn naam pas kon zeggen nadat het CGVS u er aan herinnerde, weet u niet wie hem vermoordde en schat u dat dit incident bovendien verkeerdelijk drie of vier jaar voor uw vertrek uit Afghanistan plaatsvond, hoewel u toegeeft het eigenlijk niet te weten (CGVS, p. 20). Dat u zo weinig weet over de aanslag op de belangrijkste politiecommandant van de provinciehoofdstad Pul-e-Alam, uitgevoerd door zijn eigen neef nog geen jaar voor uw vertrek uit Afghanistan, doet opnieuw sterk twifelen aan uw beweerde verblijf. De vaststelling dat u bepaalde belangrijke personaliteiten niet kent en amper informatie kunt aanbrengen bij degenen die u wel kent, doet vermoeden dat de kennis die u wel etaleert ingestudeerd is. Van niemand die heel zijn leven op dezelfde plaats heeft gewoond, mag worden verwacht dat die meer informatie kan aanbrengen over de belangrijke figuren die zijn regio kleur geven.”

Wat de door hem voorgelegde documenten betreft, treedt de Raad verzoekers verweer niet bij dat bij het adres van de verzender melding wordt gemaakt van Pul-e-Alam. Op de omslag staat dat deze werd verzonden vanuit “Kabul”.

Verzoeker laat de motivering over neergelegde stukken ter staving van zijn verzoek om internationale bescherming, ongemoeid, zodat de Raad ook de motivering hierover tot de zijne maakt: “De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande vaststellingen niet beïnvloeden. Over de taskara’s moet worden opgemerkt dat dergelijke documenten enkel als bewijs kunnen worden aanvaard voor zover ze worden gedragen door plausibele en geloofwaardige verklaringen, hetgeen hier, zoals hierboven werd vastgesteld, niet het geval is. Uw taskara werd eveneens aangehaald om incoherenties aan te tonen in uw verklaringen. Bovendien moet verwezen worden naar objectieve informatie waarover het CGVS beschikt (toegevoegd aan uw administratief dossier) waaruit blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten gemakkelijk op niet-reguliere wijze Afghaanse documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke te onderscheiden.

Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. De taskara van uw vader en van uw grootvader betreffen bovendien louter kopieën, waardoor de echtheid niet kan worden nagegaan. Bovendien zeggen deze documenten niets over uw verblijfplaatsen de jaren voor uw vertrek uit Afghanistan. De omslag wijst er enkel op dat de documenten vanuit Kaboel werden verstuurd.”

De enkele verwijzing naar algemene informatie (verzoekschrift, stukken 5-6) maakt niet aannemelijk dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft. Ook het stuk over de provincie Logar (verzoekschrift, stuk 4) is niet dienstig, gezien uit de bovenstaande overwegingen blijkt dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt afkomstig te zijn uit Altamur, in het district Pul-e-Alam, in de provincie Logar in Afghanistan. Verzoeker gaf immers aan zijn hele leven daar te hebben gewoond (DVZ-verklaring, stuk 14, p. 4). Hierdoor kan evenmin geloof gehecht worden aan de problemen die er zich zouden hebben voorgedaan.

Zijn werk in België voor de EBVBA Spiritual Solutions India is niet relevant voor de beoordeling van zijn nood aan internationale bescherming.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het feit dat verzoeker de beweerde herkomst uit Altamur, in het district Pul-e-Alam, in de provincie Logar in Afghanistan niet aannemelijk maakt, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie aldaar.

Met betrekking tot de vraag of verzoeker bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan een loutere verwijzing naar een Afghaanse nationaliteit en naar een voorgehouden, maar niet aangetoonde regio van herkomst niet volstaan.

Het is immers in de eerste plaats aan verzoeker om tijdens de asielprocedure zijn ware identiteit en herkomst aannemelijk te maken. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker hierin manifest faalt. Het komt de Raad niet toe om te speculeren over de verblijfplaats van verzoeker voor de komst naar België, noch over het element of verzoeker afkomstig is uit een regio waar geen risico aanwezig is, te meer verzoeker op dit punt uitdrukkelijk werd aangesproken tijdens het CGVS-interview en dus de kans heeft gekregen de nodige relevante elementen aan te brengen (CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2). Verzoeker, een jonge, alleenstaande man, die het Dari machtig is, komt in wezen niet verder dan de algemene verwijzing naar de oorlog in Afghanistan en de situatie in Afghanistan, zonder dat hij concreet duidt waarom deze hem zou verhinderen om terug te keren naar Afghanistan. Het staat immers vast dat verzoekers verklaringen bewust de ware toedracht van zijn verzoek om internationale bescherming verbergen.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in Afghanistan geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.5. Verzoeker vraagt *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zevenentwintig juni tweeduizend achttien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP